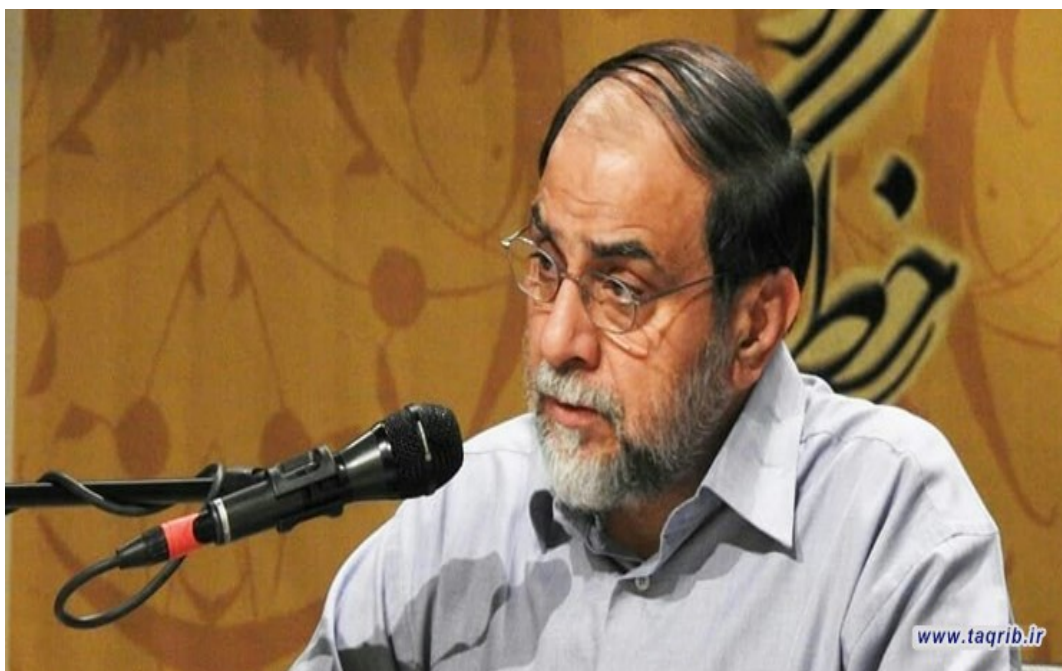

رویکرد سیاسی بزرگان اهل سنت

حسن رحیم پور ازغدی

خلط دو مساله مهم

دو معنا از تقابل علوی و غیرعلوی با یکدیگر مخلوط شده که باید این دو را از هم تفکیک کرد. یک معنا، اختلاف نظر تاریخی و فقهی میان شیعه و سنی است که اختلافی درون خانوادگی و علمی و طلبگی است. این صف بندی نیست، اختلاف علمی است.

یک مسئله دیگر، اختلاف نظر در مورد اجرای دین و عدالت در جامعه است. تقابل علوی و اموی. در این صف بندی بزرگان اهل سنت، جنابان شافعی، ابوحنیفه، مالک و احمد بن حنبل، همگی هم جبهه با اهل بیت، در صف ضدیت با بنی امیه و بنی العباس بودند و از این منظر علوی بودند نه اموی و عباسی.

نمونه های عدالت خواهی امامان اهل سنت

جناب ابوحنیفه به نفع جنبش زید بن علی، علیه بنی امیه فتوا صادر کرده و اعلام می کند هرکس در رکاب زید پسر امام سجاد «علیه السلام»، کشته شود پاداش شهدای بدر و احد را دارد. ایشان به همین دلیل به زندان بنی امیه افتاد. در دوران بنی عباس هم با حمایت از محمد نفس زکیه که از علویان بود، در مقابل بنی عباس ایستاد. هم در دوره اموی ها و هم عباسیان حکومت را حق اهل بیت «علیه السلام» می دانست. از نظر تاریخی، امام شافعی و جناب ابوحنیفه از نظر سیاسی علوی و شیعه بودند.

جناب شافعی که اصلاً جزو مجاهدان زیدی علوی در یمن بود. به همین دلیل در زمان هارون یازداشت و به بغداد آورده شد و حتی تا پای چوبه اعدام هم رفت.

جناب احمد بن حنبل صریحاً می گوید: خلافت اسلامی تا 5 خلیفه بیشتر نبود، آخرین خلیفه اسلامی حسن بن علی «علیه السلام» است. بعد از او سلطنت و استبداد بود نه خلافت اسلامی.

جناب مودودی از علمای اهل سنت پاکستان نیز چنین تعبیری دارد. ایشان می گوید: در کربلا پایه های اصل اسلام لرزید. لذا مقابله با اهل بیت «علیه السلام» از طرف سنی ها نبود، از طرف بنی امیه بود. لذا در نبرد میان اسلام ناب محمدی در برابر اسلام اموی، اهل بیت و بزرگان اهل سنت در یک جبهه قرار گرفتند. برای اهل بیت اصل اسلام مهم بود. شرایطی سخت از دوران امام سجاد «علیه السلام» علیه اهل بیت وجود نداشته، اما در همین شرایط ایشان برای مرزداران اسلام در حکومت بنی امیه دعا می کردند.

با افراطیون شیعه مرزبندی کنیم

چند مرز باید پررنگ بشود. یکی مرز بندی شیعیان با افراطی های شیعه است و همچنین مرز بندی سنی با وهابی. البته منظور همه وهابی ها نیست چون بسیاری از مردم عادی وهابی، آگاهی کافی ندارند. باید با آن خط توطئه گر وهابی که انگلستان همزمان با راه انداختن بهائیت در شیعه، در جزیره العرب راه انداخت مرزبندی کرد.

اولین کسانی که اغراق کنندگان و افراطی های شیعه را تکفیر کردند، خود اهل بیت بودند. حضرت علی «علیه السلام» در تنها موردی که حکم اعدام مرتد را صادر فرموده، برای علی الهی ها بوده است. حضرت امیر از آنان بیزاری جست و فرمود اگر من در برابر اینها مسامحه می کردم به اسلام خیانت کرده بودم. تکفیر افراطی های شیعه توسط امام صادق «علیه السلام»، امام حسن عسگری «علیه السلام»، امام جواد «علیه السلام» و امام باقر «علیه السلام» نیز صورت گرفته است. لذا شیعیان باید با تاسی از اهل بیت در

مقابل افراطی های شیعه مرز بندی کنند.

تکفیر وها بیت توسط علمای اهل سنت

اول بار هم علمای اهل سنت وها بی ها را تکفیر کردند. علمای شافعی، حنبلی و مالکی، ابن تیمیه را تکفیر کردند. به همین دلیل ابن تیمیه به زندان افتاد. محمد بن عبدالوهاب را علمای حنبلی جزیره العرب تکفیر کردند.

امپراطوری حنفی عثمانی که در قلب اروپا پیش می رفت، توسط وها بیون از پشت خنجر خورد! علمای وها بی با توطئه انگلیس فتوا دادند که ترک های سنی کافرند اما جالب اینکه غربی ها را کافر نمی دانستند! چون دقیقا در همان تاریخ، انگلیسی ها در جزیره العرب با وها بیون همکاری می کنند. همین کار وها بیت، کمر امپراطوری سنی عثمانی را شکست و فلسطین را به دست انگلیس و بعد اسرائیل سپرد.

شیعه و سنی واقعی کیست؟

بنا بر این اختلاف علمی و طلبگی شیعه و سنی نباید به صف بندی بینجامد ولی در مقابل صف بندی میان اسلام و کفر و اسلام ناب محمدی و اسلام آمریکایی باید هرچه بیشتر پررنگ شود. امروز شیعه واقعی حزب ا و سنی واقعی حماس است که در مقابل دشمنان اسلام مبارزه می کنند.

در این دوره از تاریخ، مسلمین دوباره برای احیای عزت خود برخاسته اند، حزب ا شیعی و حماس سنی دوشادوش هم با اسرائیل می جنگند و این همان چیزی است که ترس دشمنان اسلام را به دنبال دارد. این همراهی شیعه و سنی در مقابل دشمن، دقیقا همان چیزی است که صدسال برنامه ریزی می شود تا از آن جلوگیری کنند.

نواب صفوی که به مصر رفته بود، حسن البنا به او گفت که تعدادی از جوانان شیعی مصر جذب گروه های لائیک شده اند. نواب اعلام می کند بر همه شیعیان واجب شرعی است که به اخوان المسلمین سنی بپیوندند. دقیقا همین کار را رهبران اخوان در جنگ 33 روزه انجام دادند و اعلام کردند آماده ایم 10 هزار نیرو برای کمک به حزب ا در جنگ با اسرائیل اعزام کنیم.

حکامی که مساله شان شیعه و سنی نیست!

در جنگ 33 روزه که شیعه و سنی به حمایت از حزب ا [در برابر اسرائیل برخاستند، بعضی حکام لائیک عرب یکدفعه مذهبی شدند و شروع کردند به تبلیغات که خطر شیعه بوجود آمده و اهل سنت در خطر است! در حالی که اینها اساساً آمده بودند تا ریشه مبارزان مذهبی اهل سنت را در کشورهای خودشان بخشکانند! همان ها که آمده بودند اسلام را از بین ببرند، یکدفعه دغدغه اهل سنت پیدا کردند! جالب اینکه در جنگ 22 روزه حماس با اسرائیل که دیگر شیعه ای در کار نبود، باز هم از حماس سنی حمایت نکردند. اینها دغدغه «سنی گری» ندارند. با اصل اسلام مشکل دارند.

مسیر تاریخ عوض شده است. اسلام به دوران عزت خود نزدیک می شود. دشمن برای جلوگیری از این اتفاق برنامه ریزی می کند و ما در این زمنیه مسئولیم. باید جبهه وحدت اسلامی در برابر کفر را تقویت کنیم و اجازه ندهیم دشمنان اسلام که همیشه با استفاده از خود مسلمین بر مسلمین مسلط شده اند، دوباره بر ما چیره شوند.

منبع: مجله الکترونیکی اخوت